

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΥΡ

Ὁ στρατηγὸς Στέφανος Τύρ (Stephen Turr) ἐγεννήθη ἐν Βάγα τῆς Οὐγγαρίας, τῷ 1825. Τῷ 1848, ἐγένετο ὑπολοχαγὸς ἐν τῷ αὐστριακῷ στρατῷ. Σταθμεύοντο· τοῦ συντάγματος αὐτοῦ ἐν Ἰταλία, ἡ ἐπιζωμένη ἐν αὐτῷ ἀποστροφή πρὸς τὸν οἶκον τῶν Ἀψβούργων τῷ ἐνέπνευσε σφοδρὰ συμπαθείας αἰσθήματα ὑπὲρ τοῦ ἰταλικοῦ στρατοῦ· ὅτε δὲ ἡ ἐν Οὐγγαρία ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις προσεκάλεσε πάντας τοὺς ἐν τῷ αὐστριακῷ στρατῷ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ ὑπηρετοῦντας Οὐγγρους νὰ καταλίπωσι τὰς τάξεις αὐτῶν καὶ προσέλθωσιν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Πεδεμοντίου, ὁ Τύρ ἀπῆλθεν ἐκεῖσε ἐν Βουβαλώρας, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1849, καὶ διωρίσθη συνταγματάρχης τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Σαρδηνίας οὐγγρικῆς λεγεῶνος. Μετὰ τὴν ἦτταν τῆς Νοβάρρας, τὸ πλεῖστον τῆς οὐγγρικῆς λεγεῶνος ἠκολούθησε τὸν συνταγματάρχην αὐτοῦ εἰς Βάδεν, ἔνθα εἶχεν ἐκραγῆ ἐπανάστασις, ἧς δι-αρκούσης ὁ συνταγματάρχης Τύρ διώκει οὐ μόνον τὰ λείψανα τῆς οὐγγρικῆς λεγεῶνος, ἀλλὰ καὶ τρία τάγματα Βαδαίων. Μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐπανάστασεως, οἱ Οὐγγροι κατέφυγον εἰς Ἑλβετίαν, ἡ δὲ ὀμοσπονδικὴ Κυβέρνησις συνέδραμε πολλοὺς αὐτῶν, ὅπως ἀπέλθωσιν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας· ἀλλ' ὁ συνταγματάρχης Τύρ, νοσῶν, ἔμεινεν ἐν Ἑλβετίᾳ, ἔνθα συνετηρήθη ἐπὶ τετραετίαν διὰ μικρᾶς συντάξεως, χορηγουμένης αὐτῷ παρὰ τῆς σαρδηνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐκραγέντος τοῦ ῥωσικοῦ πολέμου τῷ 1854, μάτην ἠτήσατο νὰ ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὸν Ὀμέρ πασσᾶν, κατώρθωσεν ὅμως νὰ καταταχθῆ ὡς ἐθελοντής, καὶ νὰ μετᾶσῃ πολλῶν ἐν τῇ Κριμαίᾳ μαχῶν, καὶ ἰδίως ἐν τῇ τῆς Τζερνάγιας. Εἶτα ἐδόθη αὐτῷ ὑπηρεσία παρὰ τῷ συνταγματάρχῃ Μακμούρῳ, τεταγμένῳ ἐπὶ τῶν μεταγωγικῶν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ἐνθ' ἐξετέλει τὴν νέαν ὑπηρεσίαν ταύτην, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1855, συνελήφθη ἐν Βουκουρεστίῳ ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν, ὡς λιποτάκτης, καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ συνοδίαν εἰς Κρονστάνδην, ὅπως δικασθῆ. Ἡ παράνομος αὕτη σύλληψις παρήγαγε μεγάλην ἀγανάκτησιν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, αἱ δύο δὲ Κυβερνήσεις, ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἡ γαλλικὴ, διεμαρτυρήθησαν. Ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν χρόνον διέμενεν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐδικάσθη ἐπὶ τέλει παρὰ στρατιωτικοῦ δικαστηρίου καὶ καταδικάσθη εἰς θάνατον· ἀλλ' ἡ ποινὴ αὕτη ἐμειώθη εἰς διαρκὴ ἐξορίαν, ἐπεμβάσης τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸν ἰταλικὸν πόλεμον τῷ 1859, προσελήφθη ἐν τῷ ἐπιτελείῳ τοῦ Γαριβάλδη, φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου, παρέστη δὲ διαρκῶς αὐτῷ καθ' ἅπασαν τὴν ἐκστρατείαν ταύτην μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐπληρώθη, κατὰ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ἐν Βρέσκιᾳ. Τὸ ἔαρ τοῦ 1860, ὅτε ὁ Γαριβάλδης ἐπεχείρησε τὴν εἰς Σικελίαν ἐκστρατείαν, αὐτὸς ὁ Τύρ ἐτάχθη ὑπ'

αὐτὸν ὡς ὑπασιπστής· πρὸ τοῦ Παλέριου δὲ προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου. Αἱ περιφανεῖς ἐν τῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνίᾳ ὑπηρεσίαι του ἀνεγνωρίσθησαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βικτωροῦ Ἐδμάνουηλ, καταταξάσης αὐτὸν ὑποστράτηγον ἐν τῷ ἰταλικῷ στρατῷ, τῷ 1861, καὶ ἀναθέσης αὐτῷ τὴν φρουρᾶσιν τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας Νεαπόλεως. Ὁ Τύρ ἐνυμφεύθη τὴν πριγκιπέσσαν Ἀδελίαν Οὐάις Βοναπάρτη, ἐξαδέλφην τοῦ Ναπολέοντος Γ', τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1861, καὶ ἐγκατέστη ἐν Παλλάντζα. Μετὰ τὴν νύμφευσιν αὐτοῦ δις μετέβη εἰς Ῥωμουνίαν, ὅπως παράσῃ πράγματα τῇ Αὐστρίᾳ ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ. Τὰ πολιτικὰ ταξίδια ταῦτα ἐκοιτήθησαν ὡς ἐνοχοποιούντα τὴν ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὁ ὑποστράτηγος Τύρ ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῆ. Ὁ Τύρ εἶνε ὁ συγγραφεὺς τῶν φυλλαδίων «Σύλληψις, δίκην καὶ καταδίκην τοῦ στρατηγοῦ Τύρ», 1863 καὶ ὁ οἶκος τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας.»

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσμοῦ τῆς Κορίνθου, ἐνὸς καὶ τούτου τῶν μεγάλων ἔργων τῆς ἐκστρώσεως ἑκατονταετηρίδος, πολλὰ ἐγράφησαν περὶ αὐτοῦ ἐν εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν καὶ περιοδικοῖς, ὑπὸ ἱστορικὴν, ἐμπορικὴν καὶ τεχνικὴν ἔφοσιν, ὧν τὰ πλεῖστα μεταφράσθησαν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τῷ γαλλικῷ περιοδικῷ «La Nature» (ἀριθ. 460) ἐδημοσιεύθη περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος παρομοία μελέτη, ἣν, ὡς καταλληλοτέραν διὰ τὸ ἡμέτερον περιοδικόν, μεταφέρομεν ἐπὶ τὸ συντομώτερον ἐν τῇ «Ἑστία».

Ἡ τομὴ

ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ἡ Μεσόγειος θάλασσα, ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν οὕσα ἐξάκις μεγαλειτέρα τῆς ἐπιφανείας τῆς Γαλλίας, πολὺ δὲ μικροτέρα τῆς τῶν Ὀκεανῶν, οὗς συνήνωσαν ἡ ὀσονούπω συννεοῦσιν αἱ διώρυγες τοῦ Σουεῦζ καὶ τοῦ Παναμᾶ, ἀποτελεῖ εὐρυτάτην ἔκτασιν, ἐν ἣ διενεργεῖται σπουδαιότατη ἐμπορικὴ συναλλαγὴ. Ἐπὶ αἰῶνας ὀλοκλήρους ἡ Μεσόγειος ὑπῆρξε τὸ κέντρον τῶν ἀνταλλαγῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, παρατηρήσαντες τὰς θαυμασίας καμπὰς τῶν παραλίων τῆς, ἄς διαγράψουσιν οἱ βραχεῖς αὐτῆς κόλποι, τὰ ἀκρωτήρια, καὶ αἱ ἀδρῶς διεσπαρμέναι εἰς τὰ ὕδατά τῆς νῆσοι, συνέκριναν τὸν θαυμάσιον αὐτῆς σχηματισμὸν πρὸς τὰς πτυχὰς καὶ ἀναδιπλώσεις τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ κόσμου. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς, καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος, ἡ ἐπ' ἀπειρον ἐπέκτασις τῶν ναυτικῶν γνώσεων, περιήγαγον τὴν Μεσόγειον εἰς δευτερεύουσαν θέσιν· οὐχ ἦττον εἰς τὰ παράλια αὐτῆς ἀκμάζουσιν ἔτι τινὰ τῶν ἀρχαίων ἐμπορειῶν, ἡ Βαρκελώνη, ἡ Μασσαλία, ἡ Γένοβα, ἡ Τεργέστη, ἡ Κωνσταντινούπολις. Εἰς τοὺς λιμένας τῆς Μεσογείου ἀνήκουσι σήμερον 30, 000 πλοῖα, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἀλιευτικῶν πλοιαρίων, χωρητικότη-